

τσουλούφι

τσουλούφι κ. **τζουλούφι**, **το**, ουσ. [<τουρκ. zülüf], τούφα μαλλιών, ιδίως αυτή που πέφτει επάνω στο μέτωπο: «όταν χτενίζεται, κάνει πάντα μπροστά ένα τσουλούφι, γιατί νομίζει ότι γίνεται ομορφότερος». (Λαϊκό τραγούδι: **το τσουλούφι που σου πέφτει απ' το μαλλάκι σου και σου κάνει πονηρό το προσωπάκι σου**).

- θα σου βγάλω το τσουλούφι ή θα σου ξεριζώσω το τσουλούφι, (απειλητικά ή προειδοποιητικά) θα σε δείρω άγρια, θα σε τιμωρήσω σκληρά: «αν σ' ακούσω ξανά να βρίζεις τα θεία, θα σου βγάλω το τσουλούφι».

- του 'βγαλε το τσουλούφι, βλ. φρ. του ξερίζωσε το τσουλούφι.

- του ξερίζωσε το τσουλούφι, τον έδειρε άγρια, τον τιμώρησε σκληρά: «όταν γύρισε μεθυσμένος στο σπίτι του, ο πατέρας του του ξερίζωσε το τσουλούφι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας